

Abstrakt

Diplomová práce se zabývá vymezením termínu exilu a jeho podmínkami, dále se práce věnuje dopadům této životní zkušenosti na tvorbu spisovatelů, zvláště pak problému psaní v cizím jazyce a roli překladu. Konkrétně předkládaná práce vychází z literárních děl Libuše Moníkové a Milana Kundery. První kapitola blíže představuje celkové výzkumné pole a výskyt spřízněných témat v díle obou autorů. Další dvě kapitoly se věnují jednotlivým aspektům tvorby podmíněným exilem – jazyku a překladu i korelaci mezi textem a historií. Poznatky z analýz provedené v rámci této diplomové práce se vztahují nejen na jednotlivé autory, nýbrž je lze také uplatnit ke zpřesnění a doplnění obrazu české literatury druhé poloviny 20. století, pro jehož pochopení je fenomén exilu zcela zásadní.

Klíčová slova

exilová literatura, Milan Kundera, Libuše Moníkové, Pražské jaro, překlad.